

[Finansministeren.]

mellem staten og kommunerne på hele dette område, og der er ingen modsætninger, så vidt jeg kan se i øjeblikket.

Til hr. Chr. R. Christensen vil jeg gerne sige, at det ikke bare drejer sig om at indføre en ny titel; en ny titel er selvfølgelig nødvendig, når man slår disse ting sammen. Det er naturligvis det andet, der ligger bagved. Jeg tror også, jeg har svaret på det, hr. Chr. R. Christensen var inde på med hensyn til, om der var tale om en nedvurdering af lokale myndigheder i forhold til staten. Det er der absolut ikke; der er tværtimod tale om et forsøg på større samarbejde og for så vidt også på decentralisering, selv om der allerede i øjeblikket — det må jeg lige tage med — foregår og siden 1946 er foregået en betydelig decentralisering i hele dette arbejde ved samarbejde mellem ligningsdirektorater og amt-ligningsinspektører, skatteråd og kommuner.

Hr. Aksel Larsen var inde på spørgsmålet om revisoruddannelse, og jeg er enig med ham; det er tanken, at netop den type folk i højere grad skal trækkes ind. Men det er også tanken at trække ikke-akademisk personale ind i ligningsarbejdet i langt højere grad end tidligere og give dem en uddannelse. Vi har denne uddannelse i gang; der er 40 mand fra amtstuerne på kursus i øjeblikket med henblik på en overførsel til amt-ligningsinspektøraterne, og vi har ned-sat et særlig udvalg med ligningsdirektør Begtrup som formand til at tage sig af hele uddannelsesproblemet. Kommissoriet for udvalget bygger på, at det skal være en uddannelse af ligningspersonale for både staten og kommunerne, så også dér har vi prøvet på at tage dette hensyn.

Over for hr. Arthur Jacobsen kan jeg kun henvise til, hvad jeg allerede har sagt om § 3, stk. 4: man kan ikke sige, at det er bedst at udbygge de kommunale sekretariater; det kan være det bedste på ét sted, men det kan være mindre godt et andet sted, og derfor har vi indføjet dette stk. 4 i § 3.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Thestrup): Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen bør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om adgang til gengivelser af udsendelser i Danmarks radio [af Hastrup m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XI) findes i tillæg A. sp. 2559, fremsættelsen i tidenden sp. 2065).

Sagen sattes til forhandling.

Ministeren for kulturelle anliggender (Bodil Koch): Da jeg den 1. februar i år her i folketinget besvarede et spørgsmål fra hr. Hastrup vedrørende befolkningens adgang til ordrette referater eller kopier af båndoptagelser af fjernsynets og radioens udsendelser, lovede jeg, at vi i ministeriet ville foretage en nøje undersøgelse af hele dette problemområde med sigte på at nå frem til en rimelig ordning. Jeg fremhævede i den forbindelse, at jeg anså det for overordentlig vigtigt, at et menneske, som måtte føle sig angrebet eller generet i en udsendelse, burde have adgang til at få præcis oplysning om indholdet af den pågældende udsendelse. Den lovede undersøgelse blev straks sat i gang og er fortsat i gang — der er jo kun gået 2½ måned siden da. Danmarks radio har afgivet en redogørelse for sin praksis på området og for mulighederne for at udvide denne praksis, og ophavsretsrådet er i gang med sin undersøgelse af disse indviklede ophavsretlige problemer.

På denne baggrund kan det måske forekomme en lille smule forhastet, at der nu foreligger et forslag til folketingsbeslutning, som opfordrer mig til at fremsætte forslag, som pålægger Danmarks radio at opbevare båndoptagelser af alle radio- og TV-udsendelser, som sikrer personer, der direkte berøres af en udsendelse, ret til nøjagtig gengivelse af de opbevarede optagelser samt giver pressen og andre, som af hensyn til den offentlige meningsdannelse ønsker det,